

Hoera horeca?

ARIËN PRINS

un.reageren@ad.nl

Mocht iemand nog betwijfelen of het daadwerkelijk goed gaat in dit land: werp eens een blik in de horecazaken in Utrecht. Bom- en bomvol. Wie zelfs op een doordeweekse avond door de binnenstad loopt, vraagt zich af of er nog wel eens iemand thuis eet. Ook rond lunchtijd is het achteraan sluiten bij de broodjeszaken of de kassa van het Bijenkorfrestaurant. In de koffiebarretjes krioelt het van de laptoppende hipsters en het aantal maaltijden dat eerst per brommer en nu vooral per elektrische fiets door de stad wordt bezorgd, is niet meer te tellen. Wie twee keer per week de lunch buiten de deur haalt, is op jaarbasis een vermogen kwijt.

Maar dat lijkt niemand te deren. Het leidt er in ieder geval toe dat het aantal horecazaken in Utrecht onstuimig groeit. Overal waar winkels verdwijnen, verschijnen restaurants of bars. In het nieuwe Hoog Catharijne is de zogenoemde Stadskamer een horecaplein en ook het straks op te leveren Stationsplein wordt een oase van

eettentjes. En dan is het station zelf nog niet eens genoemd. Zelfs in gemeenten als IJsselstein of Lopik is de trend zichtbaar: winkel eruit, horeca erin.

In Utrecht is het gevaar dat de binnenstad eenzijdig van samenstelling wordt. Een beetje econoom zal zeggen dat dat nu eenmaal marktwerking is, maar iets van een langetermijnvisie is niet verkeerd. Dat het aantal fysieke winkels afneemt, is een gegeven, maar het is van belang dat de binnensteden verblijfscentra blijven. Dat er na de cappuccino en voor het diner ook nog iets te beleven valt. De overheid moet daar - heel voorzichtig - op sturen. Ook om te voorkomen dat, als het straks weer iets minder gaat met de economie, de restaurants een voor een de deuren sluiten. Want zodra de hand op de knip gaat, is het etentje buiten de deur weer het eerste dat sneuvelt. Dan is het horecazaak eruit, timmerman erin, om de zaak dicht te spijkeren. Daar knapt geen binnenstad van op.